

З НАДІЄЮ ТА ЛЮБОВ'Ю...

Я хочу розповісти вам про зцілення від злості. Багато людей не вважають злість хворобою, хоч вона руйнує не тільки душу, але й тіло людини.

Моє ім'я Олександр Валін. Мені 44 роки. З України в Канаду ми приїхали чотири роки тому назад.

В квітні 2001 року, під час молитви д-ра Михайла Рожелюка наді мною (в Катедрі Переображення Господнього), я впав, як кажуть, "підкошений" Святим Духом. На другий день, читаючи журнал, раптово я побачив себе ніби з боку, коли д-р Михайло напередодні молився наді мною, прикладаючи свій медалик з поцілунком Матері Божої. Над моєю головою я побачив двох ангелів, які тримали в руках щось сіре. В цю ж мить я відчув потік чистої енергії, що пронизувала мене наскрізь. Я відчував себе, як під проливним дощем. Це відчуття тривало п'ять днів безперервно. Потім все пішло, як звичайно.

Пройшов місяць, і до нас в гості приїхали батьки моєї дружини. Перед тим, про такий візит навіть не могло бути й мови, бо між нами склались досить непрості стосунки. Наші гості провели з нами десять днів, і на наше здивування, все склалося прекрасно. Ми жили, як одна дружна родина. Я не переставав дивуватися своєму внутрішньому спокою і досить миролюбному настрою.

Після від'їзду наших гостей, невидимий голос почав задавати мені питання про моє життя і про мої відносини з різними людьми. Якщо відповідь задовільняла запитуючого, ставилося слідує питання. Якщо ні - питання переривалися на декілька днів. Чим далі продовжувався беззвучний діалог, тим більше і гостріше я усвідомлював, що у всіх проблемах мого життя винен тільки я один. Все сильніше зростало почуття провини перед Богом і все гучнішим ставав плач душі. Цей незвичайний діалог продовжувався п'ять місяців. Я просив прощення у Бога, у людей, котрих я коли-небудь образив, прощав людей, які, як я раніше думав, образили мене.

Та ось одного разу, після вечірньої молитви, я відчув, як у мене всередині розгоряється вогонь. Я відчував як він все більше посилюється. Цілу годину вогонь палав в мені. А вранці я знову побачив ангела. Він розігнав хмари над моєю головою...

Разом з цими хмарами відійшла від мене і моя злість. Відійшло і багато інших негативних емоцій. Звичайно, попереду ще довгі роки роботи над собою, над очищенням своїх думок, над аналізом своїх вчинків. Але, коли Господь розганяє хмари між Ним і тобою - стає набагато легше чути Його.

The Workers of Our Lady
www.ourlady.ca **Canada**

